

T H R E N I,
I D E S T
L A M E N T A T I O N E S
J E R E M I Æ
P R O P H E T Æ

Et factum est, postquam in captivitatem redactus est Israel, & Jerusalem deserta est, sedit Jeremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Jerusalem, & amaro animo suspirans, & ejulans dixit:

C A P U T P R I M U M.

A L E P H.

QUOMODO sedet sola civitas plena populo: facta est quasi vidua domina Gentium: princeps provinciarum facta est sub tributo?

B E T H.

** Jerem.
13. 17.*

2 * Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui confoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei inimici.

G H I M E L.

3 Migravit Judas propter afflictionem, & multitudinem servitutis: habitavit inter gentes, nec invenit requiem: omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias.

D A L E T H.

4 Viæ Sion lugent eo quod non sint, qui veniant ad solemnitatem: omnes portæ ejus destructæ: sacerdotes ejus gementes: virgines ejus squalidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

H E,

H E.

5 Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus: parvuli ejus ducti sunt in captivitatem ante faciem tribulantis.

V A U.

6 Et egressus est a filia Sion omnis decore ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inveniens pascuam: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequenti.

Z A I N.

7 Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suæ, & prævaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & deriserunt sabбата ejus.

H E T H.

8 Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est: omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

T E T H.

9 Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

J O D.

10 Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: quia vidit Gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus præceperas, ne intrarent in ecclesiam tuam.

C A P H.

11 Omnis populus ejus gemens, & querens panem: dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide Domine & considera, quoniam facta sum vilis.

L A M E D.

12 O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

M E M.

M E M.

13 De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum: posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

N U N.

14 Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu ejus convolutæ sunt, & impositæ collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero furgere.

S A M E C H.

15 Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocavit adversum me tempus, ut contereret electos meos: torcular calcavit Dominus virgini filix Juda.

A I N.

^{Jerem.} 14. 17. 16 * Idcirco ego plorans, & oculus meus deducens aquas: quia longe factus est a me consolator, convertens animam meam: facti sunt filii mei perdit, quoniam invaluit inimicus.

P H E.

17 Expandit Sion manus suas, non est qui consoletur eam: mandavit Dominus adversum Jacob in circuitu ejus hostes ejus: facta est Jerusalem quasi polluta menstruis inter eos.

S A D E.

18 Justus est Dominus, quia os ejus ad iracundiam provocavi. Audite, obsecro, universi populi, & videte dolorem meum: virgines mex, & juvenes mei abierunt in captivitatem.

C O P H.

19 Vocavi amicos meos, & ipsi deceperunt me: sacerdotes mei, & senes mei in urbe consumpti sunt: quia quæsierunt cibum sibi, ut refocillarent animam suam.

R E S.

20 Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus, subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum: foris interficit gladius, & domi mors similis est.

S I N.

21 Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui consoletur me: omnes inimici mei audierunt malum

malum meum, lætati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & sient similes mei.

T H A U.

22 Ingrediatnr omne malum eorum coram te, & vindemia eos, sicut vindemiasti me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum mœrens.

C A P U T I I.

A L E P H.

1 **Q**uomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: projecit de cœlo in terram inclytam Israel, & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui?

B E T H.

2 Præcipitavit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Jacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Juda, & dejecit in terram: polluit regnum, & principes ejus.

G H I M E L.

3 Confregit in ira furoris sui omne cornu Israel: avertit retrorsum dexteram suam a facie inimici & succendit in Jacob quasi ignem flammæ devorantis in gyro.

D A L E T H.

4 Tetendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: & occidit omne, quod pulchrum erat visu in tabernaculo filix Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

H E.

5 Factus est Dominus velut inimicus: præcipitavit Israel, præcipitavit omnia mœnia ejus: dissipavit munitiones ejus, & replevit in filia Juda humiliatum & humiliatam.

V A U.

6 Et dissipavit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: oblivioni tradidit Dominus in Sion festivitatem, & sabbatum: & in opprobrium, & in indignationem furoris sui regem, & sacerdotem.

Z A I N

Z A I N.

7 Repulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manu inimici muros turrium ejus: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die solezni.

H E T H.

8 Cogitavit Dominus dissipare murum filiae Sion, tetendit funiculum suum, & non avertit manum suam a perditione: luxitque antemurale, & murus pariter dissipatus est.

T E T H.

9 Desixæ sunt in terra portæ ejus: perdidit, & contrivit vestes ejus: regem ejus & principes ejus in Gentibus: non est lex, & prophetæ ejus non invenerunt visionem a Domino.

J O D.

10 Sederunt in terra, conticuerunt fenestras filiae Sion: consperferunt cinere capita sua, accincti sunt ciliciis, abjecerunt in terram capita sua virgines Jerusalem.

C A P H.

11 Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritione filiae populi mei, cum deficeret parvulus, & lactens in plateis oppidi.

L A M E D.

12 Matribus suis dixerunt: Ubi est triticum & vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

M E M.

13 Cui comparabo te? vel cui assimilabo te? filia Jerusalem? cui exequabo te, & consolabor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?

N U N.

14 Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, ut te ad poenitentiam provocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & ejectiones.

S A M E C H.

15 Plauserunt super te manibus omnes transun-

seuntes per viam: sibilaverunt, & moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ?

P H E.

16 Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus: en ista est dies, quam expectabamus: invenimus, vidimus.

A I N.

17 * Fecit Dominus quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & iustificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum.

S A D E.

18 Clamavit cor eorum ad Dominam super muros filiae Sion: * Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

C O P H.

19 Confurge, lauda in nocte, in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuam ante conspectum Domini: leva ad eum manus tuas pro anima parvulorum tuorum, qui defecerunt in fame in capite omnium compitorum.

R E S.

20 Vide Domine, & considera quem vindemiaris ita: ergone comedent mulieres fructum suum, parvulos ad mensuram palmæ? si occiditur in sanctuario Domini sacerdos, & propheta?

S I N.

21 Jacuerant in terra foris puer, & senex: virgines meæ, & juvenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti in die furoris tui: percussisti, nec misertus es.

T H A U.

22 Vocasti quasi ad diem solemnem, qui terrent me de circuitu, & non fuit in die furoris Domini qui effugeret, & relinqueretur: quos educaui, & enutrivisti, inimicus meus consumpsit eos.

CAPUT. III.

ALEPH.

1 EGO vir videns paupertatem meam in virga indignationis ejus.

ALEPH.

2 Me minavit, & adduxit in tenebras, & non in lucem.

ALEPH.

3 Tantum in me vertit, & convertit manum suam tota die.

BETH.

4 Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam, contrivit ossa mea.

BETH.

5 Edificavit in gyro meo, & circumdedit me felle, & labore.

BETH.

6 In tenebris collocavit me, quasi mortuos sempiternos.

GHIMEL.

7 Circumædificavit adversum me, ut non egrediar: aggravavit compedem meum.

GHIMEL.

8 Sed & cum clamavero, & rogavero, exclusit orationem meam.

GHIMEL.

9 Conclusit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subvertit.

DALETH.

10 Ursus insidians factus est mihi: leo in absconditis.

DALETH.

11 Semitas meas subvertit, & confregit me: posuit me desolatam.

DALETH.

12 Tetendit arcum suum, & posuit me quasi signum ad sagittam.

HE.

13 Misit in renibus meis filias pharetræ suæ.

HE.

14 Factus sum in derisum omni populo meo, canticum eorum tota die.

HE.

HE.

15 Replevit me amaritudinibus, inebriavit me absinthio.

VAU.

16 Et fregit ad numerum dentes meos, cibavit me cinere.

VAU.

17 Et repulsa est a pace anima mea, oblitus sum bonorum.

VAU.

18 Et dixi: Perii finis meus, & spes mea a Domino.

ZAIN.

19 Recordare paupertatis, & transgressionis meæ, absinthii, & fellis.

ZAIN.

20 Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea.

ZAIN.

21 Hæc recolens in corde meo, ideo sperabo.

HETH.

22 Misericordiæ Domini quia non fumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus.

HETH.

23 Novi diluculo, multa est fides tua.

HETH.

24 Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

TETH.

25 Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ quærenti illum.

TETH.

26 Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

TETH.

27 Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.

JOD.

28 Sedebit solitarius, & tacebit: quia levavit super se.

JOD.

29 Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes.

Q.

JOD.

I O D.

30 Dabit percussenti se maxillam, saturabitur opprobriis.

C A P H.

31 Quia non repellet in sempiternum Dominus.

G A P H.

32 Quia si abjecit, & miserebitur secundum multitudinem misericordiarum suarum.

C A P H.

33 Non enim humiliavit ex corde suo, & abjecit filios hominum,

L A M E D.

34 Ut contereret sub pedibus suis omnes victos terræ,

L A M E D.

35 Ut declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi,

L A M E D.

36 Ut perverteret hominem in iudicio suo, Dominus ignoravit.

M E M.

* Anos
3. 6.

37 * Quis est iste, qui dixit ut fieret, Domino non iubente?

M E M.

38 Ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona?

M E M.

39 Quid murmuravit homo vivens, vir pro peccatis suis?

N U N.

40 Scrutemur vias nostras, & quæramus, & revertamur ad Dominum.

N U N.

41 Levemus corda nostra cum manibus ad Dominum in cælos.

N U N.

42 Nos inique egimus, & ad iracundiam provocavimus: idcirco tu inexorabilis es.

S A M E C H.

43 Operuisti in furore, & percussisti nos: occidisti, nec pepercisti.

S A-

S A M E C H.

44 Opposuisti nubem tibi, ne transeat oratio.

S A M E C H.

45 Eradicationem, & abjectionem posuisti me in medio populorum.

P H E.

46 Aperuerunt super nos os suum omnes inimici.

P H E.

47 Formido, & laqueus facta est nobis vaticinatio, & contritio.

P H E.

48 Divisiones aquarum deduxit oculus meus, in contritione filiarum populi mei.

A I N.

49 Oculus meus afflictus est, nec tacuit, eo quod non esset requies,

A I N.

50 Donec respiceret & videret Dominus de cælis.

A I N.

51 Oculus meus depradatus est animam meam in cunctis filiabus urbis mee.

S A D E.

52 Venatione ceperunt me quasi avem inimici mei gratis.

S A D E.

53 Lapsum est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me.

S A D E.

54 Inundaverunt aquæ super caput meum: dixi: Perii.

C O P H.

55 Invocavi nomen tuum Domine de lacu novissimo.

C O P H.

56 Vocem meam audisti: ne avertas aurem tuam a singultu meo, & clamoribus.

C O P H.

57 Appropinquasti in die, quando invocavi te: dixisti: Ne timeas.

Q 3

R E S.

R E S.

58 Judicasti Domine causam animæ meæ, redemptor vitæ meæ.

R E S.

59 Vidisti Domine iniquitatem illorum adversum me: judica judicium meum.

R E S.

60 Vidisti omnem furorem, universas cogitationes eorum adversum me.

S I N.

61 Audisti opprobrium eorum Domine: omnes cogitationes eorum adversum me.

S I N.

62 Labia insurgentium mihi, & meditationes eorum adversum me tota die.

S I N.

63 Sessionem eorum, & resurrectionem eorum vide; ego sum psalmus eorum.

T H A U.

64 Reddes eis vicem Domine juxta opera manuum suarum.

T H A U.

65 Dabis eis scutum cordis laborem tuum.

T H A U.

66 Persequeris in furore, & conteres eos sub oculis Domine.

C A P U T I V.

A L E P H.

1 **Q**uomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus; dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum?

B E T H.

2 Filii Sion inclyti, & amici auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli?

G H I M E L.

3 Sed & lamæ nudaverunt mammam, lavaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.

D A L E T H.

4 Adhæsit lingua lætentis ad palatum ejus in f.

fiti: parvuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.

H E.

5 Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexu sunt stercorea.

V A U.

6 Et major effecta est iniquitas filiarum populi meo peccato Sodomorum, * quæ subversa est in momento, & non ceperunt in ea manus.

* Gen. 19. 24.

Z A I N.

7 Candidiores Nazaræi ejus nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores.

H E T H.

8 Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis: adhæsit cutis eorum ossibus; aruit, & facta est quasi lignum.

T E T H.

9 Melius fuit occisis gladio, quam interfectis fame: quoniam isti extabuerunt consumpti a sterilitate terræ.

J O D.

10 Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibus earum in contritione filiarum populi mei.

C A P H.

11 Complevit Dominus furorem suum, effudit iram indignationis suæ: & succendit ignem in Sion, & devoravit fundamenta ejus.

L A M E D.

12 Non crediderunt reges terræ, & universi habitatores orbis, quoniam ingrederetur hostis & inimicus per portas Jerusalem.

M E M.

13 Propter peccata prophetarum ejus, & iniquitates sacerdotum ejus, qui effuderunt in medio ejus sanguinem justorum.

N U N.

14 Erraverunt cæci in plateis, polluti sunt in sanguine: cumque non possent, tenuerunt lacinias suas.

Q 4

SA-

S A M E C H.

15 Recedite polluti, clamaverunt eis: recedite, abite, nolite tangere: jurgati quippe sunt, & commoti dixerunt inter Gentes: Non addet ultra, ut habitet in eis.

P H E.

16 Facies Domini divisit eos, non addet, ut respiciat eos: facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miserti sunt.

A I N.

17 Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem, quæ salutare non poterat.

S A D E.

18 Lubricaverunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum, appropinquavit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

C O P H.

19 Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis cæli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis.

R E S.

20 Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris, cui diximus: In umbra tua vivemus in Gentibus.

S I N.

21 Gaude, & lætare filia Edom, quæ habitas in Terra Hus: ad te quoque perveniet calix, inebriaberis, atque nodaberis.

T H A U.

22 Completa est iniquitas tua, filia Sion, non addet ultra, ut transmigrette: visitavit iniquitatem tuam filia Edom, discooperuit peccata tua.

ORATIO.
JEREMIÆ
PROPHETÆ.

CAPUT V.

1 Recordare Domine quid acciderit nobis: intueri, & respice opprobrium nostrum.

2 Hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostra ad extraneos.

3 Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ.

4 Aquam nostram pecunia bibimus: signa nostra pretio comparavimus.

5 Cervicibus nostris minabamur, lassus non dabatur requies.

6 Ægypto dedimus manum, & Assyriis, ut saturaremur pane.

7 Patres nostri peccaverunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portavimus.

8 Servi dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum.

9 In manibus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladii in deserto.

10 Pellis nostra, quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis.

11 Mulieres in Sion humiliaverunt, & virgines in civitatibus Juda.

12 Principes manu suspensi sunt: facies senum non erubuerunt.

13 Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt.

14 Senes defecerunt de portis: juvenes de choro psallentium.

15 Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster.

16 Cecidit corona capitis nostri: va nobis, quia peccavimus.